v oblasti Bodolové, prováděné traktory, značně poškozuje povrchové vrstvy humusu a usnadňuje erozi. Rezervace Ládová jáma je spíše výsměchem ochranářským snahám, neboť je zcela prostá jakékoliv fauny, zato je plná plechovek, lahví a odpadků.

Jak je vidět ze seznamu nalezených druhů, vykazuje oblast Muráně řadu významných druhů, jejichž výskyt se prakticky omezuje na tři lokality: propast Šindliarka, Bodolová a okolí a Javorníková dolina. Navrhuji tyto tři lokality, tak jak jsou označeny na mapce, k přísné ochraně jako chráněná naleziště.

Považuji za milou povinnost na tomto místě poděkovat hlavnímu inženýru lesní správy v Muráni s.Krišk evi za porozumění a poskytnutou pomoc.

BERICHT ÜBER EINE SAMMELEXKURSION IN DAS MURANER KARSTGEBIET IN DER SÜDOSTSLOWAKEI: FAMILIEN SCYDMAENIDAE, PSELAPHIDAE UND STAPHYLINIDAE (COLEOPTERA)

Es werden bemerkenswerte Funde von Käfern der genannten drei Familien aufgezählt und auf Grunde derselben vorgeschlagen, gewisse Gebiete des Muraner Karstes in der Südostslowakei als Schutzgebiete zu errichten.

TŘI DRUHY RODU CRYPTOCEPHALUS GEOFFROY NOVÉ PRO ČESKOSLOVENSKO (COL. PHYT. CHRYS.)

Josef K r á l

1. Cryptocephalus gridellii Burlini 1950 (Bull.Soc.Ent. Ital. 80:54, fig. 2,3). - Tento nedávno popsaný druh vyskytuje se podle Burliniho 1955:117 v Itálii, v Istrii, v Bosně, v Srbsku a podle Kaszaba 1962a:83 také v Chorvatsku a Maďarsku. Je blízko příbuzný druhu Cryptocephalus elongatus Germar 1824 a oba lze rozlišit těmito znaky:

Crypt. elongatus: černomodrý nebo černozelený, čelo méně lesklé, tečky na něm menší a podlouhlé, tykadla kratší a tlustší, 2.článek tykadel tak dlouhý jako široký, kulovitý, tarsy kratší, poslední břišní článek se slabým vtlakem, aedoeagus k apexu jen mírně rozšířený, při pohledu z boku téměř paralel-

ní. Podle Franze (Burlini 1955:118) na Sanquisorba minor. - Rakousko, Maďarsko, Slovensko, Balkán, evropská část Sovětského svazu, Irán.

Crypt. gridellii: černý se slabým modrým nádechem, čelo lesklejší, tečkování hrubší, tykadla delší a tenčí, 2.článek tykadel delší než široký, tarsy delší, poslední břišní článek se silným trojúhelníkovitým vtlakem, aedoeagus k apexu rozšířený ve dva postranní laloky, při pohledu z boku silně rozšířený. U nás byl poprvé zjištěn na vých. Slovensku: Zádielská dolina u Turně v 1 ♂ exemplář, 20.V.1957 dr. Dobroruka lgt. Determinace potvrzena prohlédnutím aedoeagu. Bude jistě zjištěn i jinde na Slovensku nebo na Moravě.

2. Cryptocephalus signatifrons Suffrian 1847 sensu G.Müller 1948. - Apfelbeck 1916:363 upozornil první na možnost, že odchylka s černými epipleurami u Crypt.flavipes Fabricius 1781 je samostatný druh. G.Müller 1948:86 a 1951:315, 339 objevil další znaky a tuto domněnku potvrdil. Také Burlini 1955:170-173 ve své monografii italských Cryptocephalů tento druh uznává a uvádí pro Crypt.signatifrons mnoho italských lokalit, dále nález z Francie a Jugoslávie. Kaszab 1962b:104 ho ohlásil z Maďarska a Mohr 1966:132-133 z Rakouska, Franků, Bavorska & Badenska. Údaje formy s černými epipleurami nelze však všechny považovat za Crypt.signatifrons ve smyslu G.Müllera, neboť také u Crypt.flavipes se vyskytují takové exempláře. Crypt.signatifrons Suffrian sensu Müller má krovky i s epipleurami černé, postranní okraj krovek po celé délce ostrý, nikoliv jako u Crypt.flavipes ztlustlý. Zdvižený postranní okraj štítu se dopředu zužuje, dozadu rozšiřuje a je, zvláště u ♂ hustě tečkován. Čelo je černé se žlutou skvrnou uprostřed, nikdy celé žluté jako u Crypt.flavipes. Samečkové mají štít úzce žlutě lemovaný, samičky černý. Formou aedoeagu se oba druhy neliší. Je udáván z Corylus avellana (Burlini l.c.). Crypt.flavipes žije podle různých autorů na Alnus, Betula, Crataegus, Populus, Quercus, Salix. Nalezl jsem Crypt.signatifrons v Radotíně u Prahy 3.6.1945, 1 ♂ (téhož dne současně i Crypt. flavipes!); druhý doklad v mé sbírce je ze Zbraslavi u Prahy 2.6.1948 A.Olexa lgt., 1 ♀.

3. Cryptocephalus pygmaeus Fabricius 1752. - Horion 1935: 289 upozornil na nesprávné synonymizování druhu Crypt.vittula

Suffrian 1848 a Cryptocephalus pygmaeus Fabricius 1752, jak je uvádí např. Weise 1882:233-234 nebo Reitter 1912:98 a 101. Horion l.c. píše, že podle Neresheimera a Wagnera 1930:224 jde o dva samostatné druhy. Horion l.c. a Mohr 1966:139. 142 uvádějí znaky, jimiž je lze rozlišit.

Crypt. pygmaeus: menší, 2-2,5 mm, štít hladký, krovky zpravidla bez černého podélného pásku, pouze s černým švem a ramenní skvrnkou, při pohledu shora je postranní obrys krovek zakřivený, tvar těla soudečkovitý. Uváděn na Solidago virgaurea (Neresheimer a Wagner l.c., Mohr l.c.:142), na Achillea millefolium (Weise, Reitter, Mohr l.c.) a na Thymus serpyllum (Mohr l.c.).

Crypt. vittula: větší, 2,5-3,5 mm, štít zřetelně tečkovaný, krovky s podélnou černou páskou, při pohledu shora se od ramenních hrbolků zužují nazad přímo. Udává se na Origanum vulgare (Neresheimer a Wagner, Mohr l.c.). Zjistil jsem tento druh v Čechách u Štěchovic na Mentha sp., suchá lokalita, 7.1959, požerkový test pozitivní. Domnívám se, že údaje z rostlin čeledi Asteraceae (Achillea, Solidago) se pravděpodobně týkají druhu Crypt. pygmaeus, údaje z čeledi Lamiaceae (Thymus, Origanum, Mentha) druhu Crypt. vittula.

Jak první upozornil p.A.Láska, patří naše exempláře téměř všechny druhu Crypt. vittula, kdežto Crypt. pygmaeus byl nalezen dosud pouze v Českém středohoří a je zároveň nový pro naše území: Boh. Radejčín, A.Láska lgt. a Boh. Hliňany, A.Láska lgt. Mohl jsem tyto kusy srovnat s exempláři z Německa, které mi laskavě zapůjčil p.dr. A.Lohse z Hamburku. Determinaci mimo to potvrdil prohlédnutím aedoeagu p.Voříšek ml.

DREI ARTEN DER GATTUNG CRYPTOCEPHALUS GEOFFROY, NEU FÜR DIE TSCHECHOSLOWAKEI (COL. PHYT. CHRYS.)

Es werden drei Arten als neu für die Tschechoslowakei gemeldet: 1. Cryptocephalus gridellii Burlini 1950 wurde in der Ost-Slowakei in Zadielská dolina am 20.5.1957 in einem ♂ von Dr.L.J.Dobroruka gesammelt. 2. Crypt. signatifrons Suffrian 1847 ist nach G.Müller 1948, 1951 und Burlini 1955 eine valide Art. Sie wurde in Böhmen bei Prag: Radotín 3.6.1945 Král lgt.(an demselben Tage auch Cr.flavipes gesammelt!) und Zbraslav 2.6.1948

Olexa lgt. festgestellt. 3. Crypt. pygmaeus Fabricius 1752. Fast alle bisher so determinierten Exemplare aus der Tschechoslowakei erwiesen sich als Cr. vittula. Crypt. pygmaeus wurde nur zweimal im Gebirge České středohoří (Böhmisches Mittelgebirge) gesammelt: Boh. Radejčín, A.Láska lgt., Boh. Hliňany, A.Láska lgt. Herr A.Láska hat zugleich als erster die Frage pygmaeus - vittula gelöst. Die Determination wurde durch Vergleich mit Exemplaren aus Deutschland, die Herr Dr.A.Lohse bereitwillig geliehen hat, und mit der Untersuchung des Aedoeagus, die Herr Voříšek jun. durchgeführt hat, gesichert. Die beiden Arten wurden von verschiedenen Pflanzen angegeben. Ich konnte Crypt.vittula an einer trockenen Lokalität an Mentha sp. (positive Frassprobe!) in Böhmen bei Štěchovice 7.1959 feststellen. Meiner Meinung nach beziehen sich die Angaben von Labiaceen (Mentha , Origanum, Thymus) wahrscheinlich auf Crypt. vittula, die Angaben von Asteraceen (Achillea, Solidago) auf Crypt. pygmaeus.

LITERATURA

A p f e l b e c k V., 1916: Wiss.Mitt.Bosn.Herzeg., 13. B u r l i n i M., 1955: Revisione dei Cryptocephalus Italiani etc. in Mem. della Soc.Ent.Ital., 34: 5-287. H o r i o n A., 1935: Nachtrag zu Fauna Germanica. Krefeld. K a s z a b Z., 1962a: Beiträge zur Kenntnis der Chrysomeliden-Fauna des Karpathenbeckens etc. in Folia Ent.Hung. 15(n.s.): 25-93. K a s z a b Z., 1962b: Chrysomelidae in Fauna Hungariae. Budapest. M o h r K.H., 1966: in Freude, Harde, Lohse: Käfer Mitteleuropas, 9: 95-299. M ü l l e r G., 1948: Atti Mus.Civ.Stor.Nat.Trieste, 17. M ü l l e r G., 1951: Col.Ven.Giul. 2. N e r e s h e i m e r et W a g n e r , 1930: Col. Zentralblatt 5:224. R e i t t e r E., 1912: Fauna Germanica IV. Stuttgart. W e i s e J., 1882: Naturg.Ins.Deutsch.Col.VI. Berlin 1881-1893.

ENTHERPIA NOBILIARIA (HERRICH-SCHÄFFER) NOVÁ PRO NAŠE ÚZEMÍ (GEOMETRIDAE, LARENTIINAE)

Jaroslav W i c h r a

Ve dnech 29.června až 5.července 1961 jsem podnikl denní